

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoPr/4/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114208217
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8114208217.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a sudcov JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Elišky Wagshalovej v právnej veci žalobcu: D. W., nar. X.X.XXXX, bytom X. XX, XXX XX W., proti žalovanému: U Richtára, s.r.o. Prešov, so sídlom Hlavná 71, 080 01 Prešov, IČO: 36 483 583, zastúpenému JUDr. Vladimírom Milasom, advokátom so sídlom Masarykova 13, 080 01 Prešov, o zaplatenie 3.064,87 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 19Cpr 7/2015-36 zo dňa 15. 6. 2015 jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

II. Náhrada trov odvolacieho konania sa účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) žalobu zamietol a náhradu trov konania žalovanému nepriznal.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa okrem iného odôvodnil tým, že v danom prípade konštatoval, že keďže pracovnoprávne nároky, ktorých sa žalobca žalobou dovoláva a ktoré sú predmetom sporu, boli splatné najneskôr k 15.1.2010, avšak žaloba bola podaná až 21.3.2014, je evidentné, že došlo k premlčaniu predmetného nároku.

Súd prvého stupňa sa zaoberal aj prípadnou otázkou, či uplatnená námietka premlčania nie je v rozpore so zásadami občianskeho práva a hlavne, či nie je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka. Súd však také okolnosti nezistil.

Pokiaľ žalobca zveril tento svoj právny problém Centru právnej pomoci a toto mu vypracovalo žalobu, ako to vyplýva z písomného datovania žaloby 24.11.2010, avšak tento ju podal až 21.3.2014, k tejto skutočnosti prihliadať nemožno.

Preto súd prvého stupňa žalobný nárok ako evidentne premlčaný zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní okrem iného uviedol, že centrum právnej pomoci, od ktorého dostal kladnú odpoveď, od vtedy niekoľkokrát dostal aj dotazník jeho príjmov a niektorých údajov, ktoré vzápätí odoslal vyplnené naspäť. Od roku 2011 - 2012 prestali s ním spolupracovať. Po niekoľkých listoch aj telefonátoch sa aj naďalej nič nedialo. Tak dňa 15. 8. ešte písal znova a zase nič. Dňa 15. 1. 2014 bol nútený napísať priamo ministrovi spravodlivosti

a Centrum právnej pomoci sa mu dňa 21. 1. 2014 listom ospravedlnilo, o čom aj zaslal dôkaz. Je presvedčený, že keby nebol písal na ministerstvo, asi by sa dodnes nič nedialo. O niekoľko dní na to podal žalobu na Okresný súd v Prešove. Pojednávanie bolo dňa 15. 6. 2015, čo znamená, že čakal ešte ďalších 15 mesiacov. Štyri roky trvalo, kým vinou Centra právnej pomoci mohol podať žalobu, čo od začiatku spolupráce ubehlo 5 rokov po dobu pojednávania. Je to teda neuveriteľne dlhá doba. Je možné, že na žalobe bol uvedený zlý rok, ale sudkyňa sa mala držať dátumu, kedy žaloba došla na súd. Napriek tomu, že pojednávanie trvalo 2 hodiny, bolo rozhodnuté - žaloba sa premlčacia, s čím je odvolateľ nespokojný aj už z uvedeného dôvodu, že 4 roky trvalo, pokiaľ konečne z Centra právnej pomoci dostal, že môže podať žalobu a ďalších 15 mesiacov od podania žaloby až do pojednávania. Verí, že je to dostatok dôkazov z jeho strany, prečo nie je spokojný s rozhodnutím okresného súdu. Inak súd uznal sumu, za ktorú žalovanú spoločnosť aj žaloval vo výške zhodnou s Centrom právnej pomoci. Verí, že dôvody, ktoré uviedol, sú dostačujúce a že mu krajský súd vyhovie. V doplnení k odvolaniu odvolateľ uviedol, že ako žalobca vykonával u žalovaného prácu pomerne dlhý čas - od roku 2003 do roku 2010, vo svojej výpovedi jasne uviedol, že pracoval nad rámec dohodnutý v pracovnej zmluve, a preto na jednej strane žalovaný súhlasil s jeho výkonom práce nad tento rámec, čím sa zvyšovali jeho tržby a na strane druhej nezaplatil žalobcovi celú mzdu za vykonanú prácu. Následne žalovaný vzniesol námietku premlčania vzhľadom na dobu, ktorá uplynula do podania žaloby od splatnosti jeho pohľadávky, neprejavil vôľu ani len dohodnúť sa (súčasne poukazuje žalobca na to, že ak žalovaný popiera pohľadávku uplatnenú žalobou a následne vznáša námietku premlčania, nie je jasné, či nárok skutočne uznáva alebo nie, keďže nárok, ktorý neexistuje, nemôže byť premlčaný). Odvolateľ zastáva názor, že žalovaný vznesením námietky premlčania využil svoje právo, avšak ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, resp. ide o priamo o zneužitie práva, pretože za prácu patrí jej vykonávateľovi mzda (odmena), ktorej zaplateniu sa žalovaný bráni formálne zákonným spôsobom, ale v rozpore s legitímnymi očakávaniami žalobcu. Žalobca má pritom za to, že v jeho prípade ide o doplatenie súm, ktoré mu patrili najmä pre to, že pracoval viac, ako bolo v pracovnej zmluve dohodnuté - prácu teda vykonával nad rámec pracovnej zmluvy s dôverou v správanie sa druhej strany, a to štandardným spôsobom, t.j. žalobca čakal korektné doplatenie súm aj vzhľadom na dlhoročné pozitívne vzťahy, ktoré mal s otcom konateľky žalovaného. Samotná okolnosť oneskoreného podania žaloby preto nemôže byť žalobcovi na ujmu, a to aj s prihliadnutím na okolnosti takého podania. Nárok žalobcu na zaplatenie súm uvedených v žalobe je teda nielen nárokom právnym, ale aj morálnym. Žalobca poukázal na svoj pomerne vysoký vek (v čase skončenia pracovného pomeru so žalovaným) a to, že je starobným dôchodcom, a teda aj samotnému žalovanému muselo byť vzhľadom na celospoločenský vývoj nezamestnanosti jasné, že žalobca bude mať zrejme problém zamestnať sa. Na tomto mieste dal žalobca odvolaciemu súdu do pozornosti rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky III. ÚS 269/1996 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo 17/2008, ktorých text priložil v prílohe odvolania. Zohľadnenie námietky premlčania súdom prvého stupňa v kontexte výkonu práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka) tak, ako je to uvedené v odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa, považuje žalobca za formalistické, pričom zo samotného odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, ako súd aplikoval danú zásadu. Žalobca je toho názoru, že súd mal aplikovať vyššie citované základné zásady Zákonníka práce. Žalobca sa domnieva, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom poukazuje na obsah tohto odvolania v bode 1. a 2., a to najmä vzhľadom na to, že správanie žalovaného vykazuje znaky správania sa v rozpore s dobrými mravmi. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, podľa zásad upravených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu je neopodstatnené.

Prvostupňový súd správne zistil skutkový stav, správne z neho vyvodil právne závery a vo veci aj správne rozhodol, pričom odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v ostatnom odkazuje (§ 219 O.s.p.).

Na zvýraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poukazuje na to, že podaním žiadosti Centru právnej pomoci zo strany žalobcu o ustanovenie právneho zástupcu nedošlo k prerušeniu plynutia premlčania predmetného nároku a za situácie, ak pracovnoprávne nároky žalobcu boli splatné najneskôr k 15. 1. 2010 a jeho žaloba bola podaná na súd až 21. 3. 2014, je evidentné, že došlo k premlčaniu predmetného nároku, pretože žaloba bola podaná po viac, ako štyroch rokoch odo dňa splatnosti pracovnoprávných nárokov žalobcu.

Vo vzťahu k námietke, že vznesením námietky premlčania sa jedná zo strany žalovaného o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, resp. že ide o zneužitie práva, odvolací súd poukazuje na to, že očakávanie žalobcu na doplatok odmeny (mzdy), jeho vek a celospoločenský vývoj nezamestnanosti s tým, že žalobca bude mať problém zamestnať sa, tak uvedené dôvody nespôsobujú pri vznesení námietky premlčania, že by tento výkon práva bol v rozpore s dobrými mravmi, resp. že by sa jednalo o zneužitie práva. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na podanie Centra právnej pomoci (viď čl. 46 spisu - odpoveď Centra právnej pomoci žalobcovi zo dňa 21. 1. 2014), ktorým sa žalobcovi ospravedlnilo za omyl pri vybavovaní žalobcovej veci, nakoľko v spise sa nachádzala vložená žaloba (návrh na vydanie platobného rozkazu datovaný dňom 24. 11. 2010) malo Centrum právnej pomoci za to, že žaloba bola žalobcovi odovzdaná, aby ju žalobca po prípadnom doplnení podal na súde. Za uvedený omyl Centrum právnej pomoci sa žalobcovi ospravedlnilo.

Z uvedeného je zrejmé, že omyl zo strany Centra právnej pomoci nemožno vyhodnotiť ako konanie v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 OZ), resp. zneužitie práva na strane žalovaného pri vznesení námietky premlčania v tejto veci.

Za situácie, ak podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, tak potom došlo k oslabeniu práva žalobcu po vznesení námietky premlčania zo strany žalovaného a súd prvého stupňa správne postupoval, ak žalobu žalobcu pre premlčanie zamietol.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a vychádzajúc zo zásady úspešnosti úspešnému žalovanému žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli a tomu zodpovedá aj výrok o náhrade trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.